

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Albert Anderson*
 Härad: *Sistad* Adress: *Varberg - Landhuf.*
 Socken: *Sistad* Berättat av: *Albin Johansson,*
Bojungevärd
 Uppteckningsår: *1926* Född år *i* *c:a 50 år.*

Uppteckningen rör *Livets odling o. bevudning.* *sid.*
1-4.

An. Ristad 4679
Berättat av Petrus Johansson
Borjängård, Rieboån

Uppst. av Skunt
samt ut
3/9 1926

Linetts bredning och förädlning

Man brödde helst så lin efter gräs-
vare.

Sådden utfördes alltid för hand
som bröddst.

Vid skörden ryckte man upp
linet med händerna, riska
Linet bands i kävar, som kallades
~~traka~~ neg, och dessa restes i skylar till
trökning.

Man drog linet genom en rappa för att
avskilja fjohusen.

Frdaga skildes från fjohusen genom
att bösta dem.

Linhalsen avsådes på en äng och bands
dräp, restes och trökades.

HALLANDS HEMBYGDSFÖRBUND

Socken: Årstad

Berättat av: Albin Johansson, Borjasgård 4679

Ålder: C:a 50 år

Upptechn. av

Den 3 sept. 19 26

Linets beredning och förädling.

Då linet skulle bråkas, talade man vid grannarna för att få hjälp. 2

Sedan hjälpte man själv till, när grannarna skulle bråka sitt lin.

så att det blev bytesarbete. Arbetet började vanligen i skymning-

en, och ofta hade man bråkat färdigt redan vid 10- eller 11-tiden

på kvällen. Det fanns en kvinna, som hade till uppgift att elda

i bastan och att vid bråkningen utdela linet till bråkarna. Hon

kallades "baska", och hon hade till ~~nytt~~ hantlangare vid utläm-

ningen av linet ett par pojkar, som kallades "baskes unga".

Det avfall, som samlades under "brödorna" vid bråkningen skakades

något så när rent från skäv, varefter det en stund lades till tork-

ning och uppvärmning på laven i bastan. Detta avfall kallades "vä-

rarna" (väre = vädur). Det bråkades efteråt tillsammans med det

lin, som använts till band om buntarna under ljudeligt bråkande.

Det grova lin, som därav erhöles, kallades "rusk" och spanns till

grovt garn, varav vävdes säckar.

HALLANDS HEMBYGDSFÖRBUND

Socken: Årstad

(Forts 4679)

Uppteckn. av

Den 19

Ålder:

3
Man skulle
Man ~~skäkte~~ efter bråkningen "skaga" (skäkta) linet, varefter det 3
var färdigt att spinna.

Det fina linet kallades "täje" och blånorna kallades "blaur".

Sedan man härvat garnet skulle det bykas, varvid man kokade det
i asklut, och sedan skulle det blekas genom att upphängas på stäng-
er i solskenet.

Därefter bobinade man garnet, varefter det varpades. Efter varp-
ningen kallades varpen "fedje".

Man vävde i allmänhet endast till husbehov.

STADS BEHÖRIGHET
FOLKSTYRELSEN/MI 110

4679
Pöytäkirja, lin, 4

4

Det sprunne gjernet måtte opp-
vintet på en hävel för så man
skulle få reda på det och för
att få det uppmätt. För vakt 60: e
varv klist man en träl om det
man vintet upp. (rasma). Gen-
net benämndes en hävel; vilket
lika.